

modernas, ben apreciable? en conjunció y ñn> algunas de remarkable mOrit teatral. El repertori" es eícullit cnlre els autors italians, francesos y alemanys, quç avuy son en primera fila Lractantse de qüestions dram^aticas: Maurice Donnay, BernstLín^ Sudcrmann, ButLi^ Giacosa, Rovetta y tants altres que oítrcíxen en unas escenas, fragments de la vicia actual» complicada en sas manifestacions, crudel en las sevas Uuytas, cercant idealismes en la realitat y trobant asprors en las més delicadas formas de la bellesa,

S' ha criticíit aquet pesimisme dolorós del teatre moderna, oposanthi les innocents creacions del ^teatre católich. Y no s' ha observat que en aquets drames vulgars, que surgeixen en la vida de tots nosaltres, que cViuen nostres .desiijos y parlan ab las parauias nostras, son mé^ trascendentals que la tragedia de húrocs y gegants^ animats per passions sobre humanas y per forsas dtísconegudas per la nostra foblesa-

El caliíicatiu de n^imoral ha seguit el nom de teatre repreíicntant de comedias y dramas en que els homes y las donas, ab totas las cualiíats y tots els defectes de la societat contemporanea, feyen de protagonistas. S' ha predicat contra 6\l pel sol fet de exposar el viu las llagues socials y las miserias que aparentan grandesas sense fonament. Y unas veus cscardalencas cridan per fora^ntar aquet teatre modern, demanant en son lloch las velles comedias de [Calderón y Lope de Vega; tot el teatre anlich^ artificial, carrincló, deklamatori, quisotech. En defensa de las bona.^ costumzs s' ha intentat una censura rigurosa que fes una tria entre lo Ucit y lo ilicit; no de lo bó y dolent, de lo verdader y lo fals. Treballant en una feyna negativa, hi ha qui s^ entreté en volguer aterrar las campanyas de desinfecció social, prohibint obras coní els Tarats de Brieux; L' Héroe de Rusiñol^ y presentant coma models en que puguin estudiar els auors joves, una serie de dramóns y saynetes sense cap valor ni transcendencia,